

[Rosing.]

sunde og kan ikke erstattes af nogen dåse-mad, som på grund af mangel på grønlandsk proviant mange steder købes i større stil.

Dette er måske en af de mulige løsninger af den opdukkende krise, som fangerbefolkningen, der af mange grunde må blive dér, hvor den er, nu snart er ude for, og det er en løsning, der også ville have store fordele for den befolkningsgruppe, der bor i fiskeridistrikterne længere sydpå.

Eksporproduktionens underskud synes også at kunne blive nedbragt ved bedre udnyttelse og rationalisering af de eksisterende mindre salterier. Vi ved, at industrialiseringen af fiskeriet først kan ventes fuldt realiseret om 3-4 år, og selv da må Grønland stadig producere saltfisk.

I år er det et godt år for fiskeriet. Indtil 1. september blev der således fisket lige omkring ved 38 pct. mere end sidste år i samme tidsrum, og jeg er sikker på, at de grønlandske fiskere kan præstere over 100 pct. mere, hvis de små produktionssteder, som i år på grund af pladsmangel har måttet indstille indhandlingen, flere gange endda i længere perioder, hele tiden kan modtage nye tilførsler. Men dette kan først gennemføres, når fisken før andengangssaltningen i visse perioder og efter behov kan blive transporteret til et par opsamlingssteder i Vestgrønland, hvor den kan stakkes til andengangssaltning og pakkes. På den måde undgås mange standsninger af indhandlingen og dermed tab af fortjeneste, fejlsorteringer og ompakninger, som absolut fordyrer den nuværende fiskeriproduktion. Det er et faktum, at produktionskapaciteten begrænser den årlige produktion, som kan gøres meget større end i dag.

Til alt held vågner efterhånden det grønlandske initiativ både i den private handel og i produktionen, som den højtærede statsminister nævnte. Lad bare vejen til overtagelse af den kgl. grønlandske virksomhed i handelen og som eksportør være åben for de private! Vi har endnu for få erfaringer og en mangelfuld uddannelse samt for ringe økonomisk evne til overtagelse af Handelens virksomhed i større stil. Når nogen, et selskab eller en andelsforening i Grønland, mener at have mod og økonomisk evne til det, må det tage chancen. Dette er den sundeste og naturligste

vej for grønlænderne såvel som for ethvert andet folk.

Hans Schmidt: Det arbejdsår, det høje ting går ind til med denne debat, vil være præget af dagens gerning, men også af tidens krav mere end sædvanligt.

Udviklingslandene har krav på støtte fra den gamle verdensdel, fra Europas lande, og da har Danmark i de andre landes kredsløb vel en særlig mission at udøve. Danmark har ikke haft del i kolonialiseringen og står derfor frit over for disse lande. I det danske folk er der forholdsvis mange, som har evne til og erfaring i at arbejde blandt andre folkeslag. Derfor vil den materielle og menneskelige støtte, landet giver, kunne ledsages af en formidrende gerning udviklingslandene og de forhen aktive kolonimagter imellem.

Det er vel heller ingen tilfældighed, at det er en søn af nabolandet Sverige, som har haft evne, styrke og vilje til at lede De Forenede Nationer ind på en bane, som lovede godt for fredens, frihedens og retfærdighedens sag.

Dag Hammerskjöld blev kaldt bort i et ejendommeligt øjeblik, hvorom der måske kan siges, at det krævede mere, end menneskelig kraft kan svare til. Lad os da håbe, at mindet om Dag Hammerskjöld og hans eksempel vil kunne udrette mere, end han selv ville have været i stand til. Jeg tror, det netop er Danmarks repræsentanter i FN, som da har en særegen mission at udøve. Dag Hammerskjöld var ikke umiddelbart en af deres egne, men stod dem dog så nær, at de må have de bedste forudsætninger for egentlig at forstå hans tænke-måde og kald og til at føre forståelsen af ham frem uden direkte at være arvtager.

Berlinkrisen ligger som en mørk og tung skygge over os alle. Jeg skal dog som særlig engageret nøjes med at give udtryk for håbet om, at der til givne tid må fremstå en Dag Hammerskjöld til at vise og bane den rette vej for fredens og frihedens sag også i Europa.

Berlin er kun en del, et tyngdepunkt i verdenskampen. Når vi skal hævde og klare os og hjælpe andre i denne kamp, må Europa styrke sig og bringe orden i sit eget hus. På denne baggrund mener jeg også den vidtrækkende beslutning må ses,